

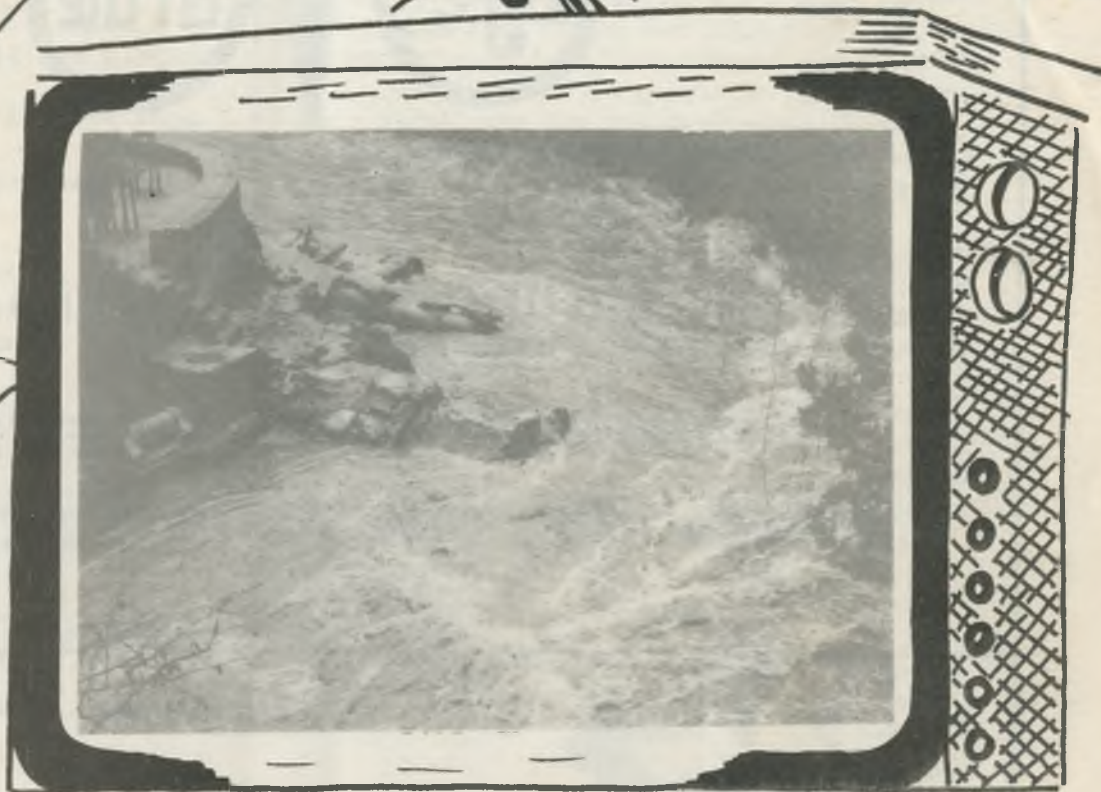
23 FRANCA

AVIAT

EL

SEGON

CANAL



AQUESTA
VEGADA
SÍ QUE
HA NETEJAT...



FINS HI TOT
ELS TUBS
S'HA EMPORTAT.

ARBÚCIES-MARÇ 82.

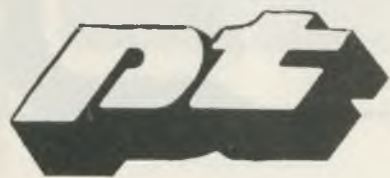




DISCOTECA
café **Mariné**

Camprodon, 15
ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES
CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA



MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 BLANES

LA VARIANT D'ARBÚCIES

S U M A R I

- 3. EDITORIAL: La variant d'Arbúcies
- 4-5. TOTS HI TENIM VEU
- 5-6. REPORTATGE: Les últimes pluges
- 6. OPINIÓ: The political Spanish Show
- 7. " : Sobre la qüestió nacional catalana (II)
- 8-9-10. INFORME: La LLOHPA: Un cop d'estisores a l'autonomia
- 10. BREU. Humor.
- 11. Publicitat
- 12-13. REPORTATGE. Segon Canal de T.V.
- 14. Graduat escolar per a adults
- 15. EL NOSTRE AHIR: La plaça dels encantats
- 16. El Crim d'Arbúcies, com el de tot arreu
Els Arbres de la Rambla
- 17. El Conte del Sirenoide de Cadaqués i en Bé de déu
- 18. Escó per a poetes
- 19. NATURA: Els sarronets o bosses de pastor
- 20. XICS I GRANS: Les estacions
- 21. El llenguatge popular. La Cuca
- 22. Concurs n°25
- 23-24. BREU
- 25. FUTBOL: Classificacions. Resultats.
- 26. II Campionat escolar comarcal

Fa gairebé tres setmanes que van iniciar-se les obres de la variant.

Les gestions van començar l'any 1977, en veure que no era possible l'eixamplament del carrer del Pont, degut a l'elevat pressupost d'aquestes obres. Dos anys més tard, la variant s'aprovà definitivament. Tot seguit, es va confeccionar el projecte i, ara fa un any, s'iniciaren les expropiacions de terrenys, que, segons sembla, s'ha resolt de manera negociada majoritàriament entre els afectats i obres públiques.

Les obres han estat adjudicades a l'empresa *Cubiertas Mazdov*, la qual disposa del termini d'un any per acabar les obres, tot i que es preveu que passat l'estiu la variant pugui estar feta.

L'obra té un pressupost aproximat d'uns 90 milions de pessetes.

La variant ve a solventar un greu problema que ja arrossegava de temps com és la dificultat que tenen els camions i altres vehicles de passar pel Pont i que, molt sovint, ocasiona el colapsament del trànsit en aquella zona.

Per tant, creiem que el desviament afectarà positivament el poble: afluïxarà el trànsit, no hi haurà tantes fresses ni fums i es podrà circular amb més fluïdesa.

El carrer Camprodon deixarà de ser carretera comarcal, depenent de la Conselleria de obres públiques de la Generalitat i passarà a ser carrer municipal.

Tanmateix, s'havien fet alguns comentaris que la variant podria, en certa manera, perjudicar el comerç del poble. En aquests moments, gairebé ha desaparegut aquesta preocupació.

Pensem que no vindrà al poble ni menys ni més gent pel fet de la variant. De totes maneres deixarem el temps per testimoni.

Consell de Redacció

CONSELL DE REDACCIÓ:

Montserrat Cortès, Carme Tort i F. Batlle

EDITA:

Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies

DISSENY - COMPAGINACIÓ i MUNTATGE:

Pep Badia

IMPRESSIÓ:

Copisteria Palau - Granollers

Dipòsit Legal: B-6875-1982

NOTA IMPORTANT:

PERXADA no es fa responsable ni sotscreeu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, el responsable n'és el signant. PERXADA ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut. Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar necessàriament al Consell de Redacció.

DEL MEU AMOR PER A UNA XINXETA -RESPOSTA A M.R.

Primer de tot demanaria perdó per si algú s'ha sentit erròniament al·ludit en aquell escrit de la Perxada nº22. No era la meua intenció, i suposo que molta gent se'n haurà adonat, d'ofendre ningú. Mai no ho ha estat. Si així fos potser miraria d'escriure a les "Lecturas" o a l'"Entreviu".

Els joves ens estimem els nostres texans quant més vells millor. Quant més gastats millor. No gastats per un altre; no, gastats per nosaltres mateixos. Junt amb ells hi hem viscut dies fel·lÇOS, dies alegres, dies tristos, dies llargs, dies negres. I per això ens els estimem, perquè aquests dies els han viscut junt amb nosaltres. I ens sap molt de greu quan no serveixen més i els hem d'arraconar, que no llençar. Que així com es guarden fotos de record també es podrien guardar peces de roba apreciades durant molt de temps.

I jo, un jove, als avis els tinc molt de respecte, malgrat de vegades a algú així no li hagi semblat. Respecte i admiració. Perquè nosaltres estem passant èpoques no diré que dolentes sinó de carvi. Ells, vosaltres avis, ja les heu passades. Vosaltres dieu que molt més magres. Més magres potser sí, però més confoses no. I jo us admiro perquè ara esteu aquí i podeu mirar molt més en rera que nosaltres, els joves, i moltes coses les podeu veure més clares. I sou

uns "viatgers incansables" no amb avió, vaixell, tren o autocar, que alguns per desgràcia no podeu, sinó a través del temps. Perquè tots teniu quantitat d'històries, HISTÒRIA, per explicar per molt que quan parreu amb un jove com jo sempre li dieu: "potser em faig pesat". No, vosaltres sou com l'obra

mestra de cada director de cine. Cada vida és una pel·lícula. A vosaltres us ha tocat l'època del blanc i negre; a nosaltres la del color. Però per ara encara la majoria de les bones pel·lícules són en blanc i negre. Malgrat que estiguin "rovel·lades", molt deteriorades pel temps, i que a la seva època hagin estat "trepitjades" per molta gent, incapaç de veure en elles el valor que porten.

Avis, penseu que a nosaltres, joves, els vostres joves, ens ha tocat, i no per voluntat pròpia, de viure l'època d'"usar i tirar" i no a tots, ni de bon tros ens agrada aquesta filosofia tan materialista.

Ah, i només em resta felicitar-vos perquè aviat tindreu un altre casal comunitari, no sense una certa enveja, perquè en nosaltres, els joves, molt poca gent hi pensa sense ànims lucratius.

Ben cordialment,

J.M. Recarens

FEU PUBLICITAT

A

PERXADA

RECTIFICACIÓ

De l'escrit **El Salpàs i en Miquel Sila** d'en Rafael Vila i Barnils (nº24), tot passant-lo a màquina ens en varem saltar unes quantes ratlles, cosa que, potser, va fer més difícil la comprensió d'aquella part de l'escrit.

Esperem que disculpeu aquesta errada i us n'adjuntem el paràgraf complet.

Consell Redacció

Can Sila era, ja fa més d'una cinquantena d'anys, la casa més important del "Veïnat de la poca farina" i l'única que tenia mitgers que, cal dir-ho tot, s'haurien mort de gana si l'home i els dos grans de la colla de fills **que tenien, no haguessin anat al rodell, al carbó, al suró o a la serra de braça.**

En Miquel Sila va quedar vidu quan la seva dona ja li havia donat, exactament, mitja dotzena de fills: en Joan, l'hereu i el qui primer va morir-se; l'Esteve, un fuster que va casar-se amb una barcelonina, i mort, ja fa temps, al Coll Blanc... etc.etc.

CARTA OBERTA A EN

RAFAEL VILA I BARNILS

Amic Rafael: En el número 24 de Perxada, he llegit el teu escrit "El Salpàs i en Miquel Sila", i em sorprèn molt veure que a l'anomenar els fills d'en Miquel, t'oblidis de la Caterina, ja que fou precisament la Caterina la que va criar el

PERXADA
POLÍTICA

ELS EFECTES DE LES ÚLTIMES PLUGES

Han estat molt notables els efectes de les últimes pluges que han provocat un seguit de desperfectes de diversa consideració.

Els més importants fora del poble han estat, potser, els esllavissaments a la carretera d'Arbúcies a Sant Hilari i a la de Santa Coloma, així com també en molts camins de bosc.

Ja dins del poble, es produïren esllavissades a la urbanització de Pujals i també prop de Ca l'Ayats.

La intensitat i continuïtat d'aquestes pluges va fer augmentar considerablement el cabal de la riera, que va arrossegar quantitat de troncs i roques, provocant l'enderrocament de la resclosa del Pont Vermell. Com a conseqüència d'això, va baixar el nivell de la riera en aquella zona i els tubs de la depuradora que estaven a la sor-

ra quedaren al descobert i sense suport. Altres esllavissades produïren el trencament de tubs en altres punts de la riera.

Molts arbucienços ens preguntem si s'ha de considerar com a únic responsable a la forta rierada causada per les pluges; o bé, si és que no s'havia construït amb la suficient garantia i previsió de possibles situacions com l'actual.

Sembla ser, però, que no se li pot exigir responsabilitats a la constructora, en el

sentit que el que havia fet era seguir les indicacions del tècnic. En tot cas, seria una falta de previsió per no haver sospesat la possibilitat que baixés la resclosa.

Hom suposa que no serà massa alt el cost de la reparació dels 200 m. de tubs arrencats, donat que es poden aprofitar, gairebé, en la seva majoria.

Aquests diners es compten com un imprevist; tot i que es vol estudiar la possibilitat de demanar alguna subvenció.

Foto Garriga



PERXADA
TOTS HI TENIM VEU

teu germà Enric (a.c.s.), per això no acabo d'entendre el teu oblit.

Ja que expliques tots els casaments dels fills d'en Sila, et diré que la Caterina es va casar amb en Joan

Garriga, l'hereu de Can Foll.

Una altra cosa, en Joan, l'hereu, no fou el primer en morir-se, sinó el quart. Primer es va morir l'Esteve, el de Coll-Blanch; després la Caterina. En Ramon fou el tercer i, com ja dic, en Joan el quart.

Encara et diré una altra cosa, Sila era el nom de la casa on vivia, ja que ell es

deia Miquel Salvador i a la nostra Vila hi ha un seu net que porta aquest mateix nom.

No sé qui t'ha donat els detalls sobre la família Salvador; el que sí puc dir-te, és que el que t'hagi estat, no sabia de la missa ni la meitat.

Ben afectuosament,

La noia de la Caterina

THE POLITICAL SPANISH SHOW (*)

Mai no he entès perquè a l'estat espanyol, on hi viu i hi treballa tanta gent (però tan poques persones) hi ha tants individus amb el **coco** (altrament dit cervell) menjat pels quatre polítics de torn. Perquè, en definitiva, la política és per a qui la viu, o, millor, per al que en viu. Els altres, per molta ideologia i molta salseta (no la del Poble Sec) que hi vulguem posar, no tenim res a fer-hi. Recordo al respecte, que fa potser uns tres mesos, quan la campanya anti-Otan era en plena força, i anant a dinar a la facultat de filosofia, em va passar un cas tot curiós (i no sé si em va fer gràcia o pena): era assegut en una taula de les moltes que hi ha al bar d'aquella facultat, quan se m'acosta una noia que havia tingut fins llavors a uns vuit metres davant meu, al costat d'un gran cartell on es reivindicava la pau mundial i es protestava per l'**otanització** d'Espanya. Bé, doncs, com deia, se'm va apropar i em va dir: "Oye, ¿podrías hacer una pequeña contribución a la lucha anti-otan y a la paz mundial?". Suposo que va veure la meua cara de circumstàncies, i seguidament em va dir: "Es una contribución de 25 pelas, comprando esta revista (una revista del "Moviment de Joventuts Comunistes Revolucionaries", o quelcom semblant). Com que vaig veure acostar-se la tempesta, vaig voler escapar-me'n per l'únic camí possible: comprant-la-hi. Però, i aquí ve la part més bona, en lloc de donar-me l'exemplar, prèvia despesa dels cinc drets, se'm va seure, se'm va beure part de la cervesa, i a més a més em va deixar anar un rotllo d'aquells que fan època (i suposo que Canovas els feia servir semblants) sobre el partit, la classe obrera, l'alienació, i tot tipus elements polítics de reivindicació proletària, però això sí, tot après com si d'un lloro

es tractés: "Tío, enrollate al partido y participa en la futura revolución, y bla, bla, bla, etc..." Em va inflar el cap de tal manera, que tota la tarda vaig estar en una meditació sobre l'estat mental d'aquella noia. No sé si li havien fet una rentada de cervell. No ho crec, però realment em va sobtar que algú pugui arribar al grau de despersonalització amb el qual jo vaig tenir la desgràcia de trobar-me. Resulta sorprenent que la gent necessiti de la col·lectivitat per a ser quelcom i que no tingui una personalitat pròpia (i tant es pot parlar a nivell esportiu, com de política -quina parauleta, eh?- com de religions o de realització de l'home -i, naturalment, de la dona -en sí).

No vull postular l'individualisme (mai no voldria postular res), però reduir la persona en favor d'una societat, és quelcom que trobo exasperant. No pretenc tampoc que la gent no participi de la seva pròpia organització política econòmica, social, esportiva, digues-ho com vulguis, però posar la pròpia voluntat en mans d'una associació que el propi associat no controla directament, és una aberració de la lògica.

S'imposa, doncs, la necessitat d'un sistema de participació més directe i deixar de banda l'**associacionisme** com l'amagatall de l'individu per a no donar la cara directament i personalment als problemes quotidians.

Pep

(*) Vol dir, per als iniciats a l'anglès, "El show polític espanyol" -perdoneu la no traducció de show, però és el mot que més bé s'escau per al significat que hi dono.

reportatge

Pel que fa a la resclosa és responsabilitat dels regants.

De totes maneres, ja estava previst, un cop l'empresa donés per ben acabada la instal·lació de tota la depuradora, verificar les obres i

reforçar els llocs on l'aigua té més pressió, apilonant les roques dels marges per tal d'evitar esllavissaments. Ara s'haurà de fer amb molta més cura, donat que ha entrat en joc un factor que havia estat oblidat.

Potser, malgrat tot, ha estat millor que hagi passat

ara quan l'obra encara no havia rebut el vist-i-plau, que no més tard, quan hagués estat en ple funcionament.

Esperem que la depuradora arribi a bon termini, sense cap altre daltibaix.

Equip Perxada

SOBRE LA QÜESTIO NACIONAL CATALANA (II)

Elias de Tejada, per camins diferents, havia arribat a conclusions semblants a les de Pierre Vilar, tocant al fet nacional català. Escriu: "la personalitat de Catalunya es mantenia clarament perfilada, amb tanta nitidesa que en la perspectiva històrica en què m'és possible de considerar-la resulta una de les més antigues nacions d'Occident".

He recorregut, per simplificar, a dos especialistes solvents. I no els he triat pas a l'atzar. No he volgut que fossin catalans i he procurat que un d'ells, en relació a l'altre, estés situat en el punt més equidistant del ventall d'opcions polítiques i de concepcions metodològiques. Pierre Vilar, catedràtic a la Sorbona de París, és marxista i basa els seus estudis, principalment, en els fenòmens econòmics i socials; és francès. Francisco Elias de Tejada, catedràtic a les Universitats de Salamanca, Sevilla i Roma, és catòlic practicant i tradicionalista de soca a rel; els seus estudis es basen en l'estructura i evolució de les institucions i en el dret; és madrileny.

Podria citar moltíssims altres autors, nacionals i estrangers, podria transcriure documents d'aquella època on Catalunya rep, d'una manera normal, el tractament de nació. Però anem curts d'espai i, per tant, em caldrà donar molts salts en la panoràmica històrica catalana per a dir, tot just, una petítíssima part de tot allò que té significat més rotund i orientador tocant al fet nacional català.

El Principat de Catalunya i els Regnes de Mallorca i de València constituïen tres Estats que integraven una mateixa nació i estaven confederats entre ells i, al mateix temps, amb Aragó que, a més de ser un regne a part, no pertanyia a la nació catalana. Cada un d'aquests Estats (quatre fins al moment que el Regne de Mallorca fou anexas al Principat de Catalunya) tenia les seves pròpies institucions i les seves pròpies lleis; en comú, només hi havia el monarca. Josep Coroleu i Josep Pella i Forgas, dos eminents juristes del segle XIX, en el llibre **Los Fueros de Cataluña**, editat a Barcelona el 1878, procuen sistematitzar les **Constitucions i altres drets de Catalunya**, utilitzant un llenguatge apropiat als nous temps. En donaré ací, íntegrament els tres articles primers:

"Article 1. La nació catalana és la reunió

dels pobles que parlen l'idioma català. El seu territori comprèn: Catalunya, amb els comtats del Rosselló i Cerdanya; el Regne de València; el Regne de Mallorca.

Article 2. Els tres pobles que formen la Nació Catalana tenen la seva constitució política i estan confederats entre ells i amb el Regne d'Aragó, mitjançant certes condicions que són objecte d'una llei especial. Catalunya és l'Estat polític format dintre de la Confederació pels catalans del Principat i Comtats del Rosselló i Cerdanya.

"**Article 3.** El Principat de Catalunya és lliure i independent i per cap concepte pot trencar-se la seva unitat ni alienar-se.

Però, i deprés, quan Ferran es va casar amb Isabel? No, tampoc. No es va fer cap unió nacional, entre altres raons, perquè per a unir una nació cal que estigui trossejada; i a la península ibèrica, com acabem de veure, el que hi havia eren nacions diferents, cada una de les quals tenia les seves pròpies institucions, les seves pròpies lleis, la seva pròpia moneda i, per acabar-ho d'arrodonir, estaven separades per duanes. I res de tot això no va canviar quan Isabel i Ferran, ja casats, van esdevenir els **Reis Catòlics**, catòlics per antonomàsia. És més, si bé cada un d'ells ficava el nas en els regnes de l'altre bo i establint allò que "tanto monta monta tanto", oficialment i fins a la mort, Isabel mai no va ser reina de la Confederació catalano-aragonesa, ni Ferran mai no va ser rei de Castella. Tant és així que, en morir Isabel, el Regne de Castella va ser heretat per la filla boja del matrimoni i, per allò de la bogeria, hi va regnar el seu marit, Felipe I, el **Hermoso**, mentre Ferran, el seu sogre, va continuar essent l'únic monarca a Aragó i als Països Catalans. I fins i tot es va tornar a casar i tingué un fill amb la seva nova muller, Germana de Foix, un fill que, si no hagués mort al cap de poc temps, hauria erogat en orris tot allò que, després, n'han dit **unidad de destino**.

Fèlix Cucurull

LA LL.O.H.P.A. (L.O.A.P.A.) :**UN COP D'**

Un dels temes que més preocupen, dins el ventall polític català, és el de l'aprovació de la LL.O.H.P.A. (Llei Orgànica d'Harmonització del procés autonòmic).

Aquesta llei, feta gràcies a l'acord U.C.D.-P.S.O.E., és una gran amenaça al procés autonòmic.

El dia 11 de febrer, els partits catalans que no participaren en la seva confecció, van endegar, arreu de Catalunya, una campanya d'informació del que és la LL.O.H.P.A. i de sensibilització dels perills que comporta la seva aprovació.

El dia 12 del passat mes de febrer, tingué lloc un acte informatiu sobre la LL.O.H.P.A., organitzat per C.U.P.A., que anava a càrrec de l'advocat Sr. Agustí Bassols i Parès qui de manera objectiva feu un comentari dels principals articles de l'esmentada llei.

Seguidament us fem un resum textual de la xerrada.

En primer lloc, i abans d'entrar a parlar d'aquesta llei, cal situar-la dins del seu context històric.

Com a precedent immediat tenim l'intent de cop d'estat del 23 de febrer.

Abans d'aquest fet, l'autonomia de Catalunya era presentada com un petit triomf de la democràcia i com un factor d'estabilització dins l'estat espanyol.

Després del 23 de febrer, comencen les agressions contra les autonomies, tot parlant de problemes d'encariment, desestabilitzadors, etc.

La idea de lleis harmonitzadores ja existia abans del 23 de febrer, però ara s'ha canviat el seu sentit. Es vol sacrificar les autonomies per a la consolidació de les democràcies, per a donar satisfacció a certs estaments de l'estat espanyol. El que fan amb això és situar la democràcia en el terreny de la

Per l'abril del 81, apareix el primer projecte de llei d'harmonització, la cèlebre llei de Martín Villa. Després es va crear la comissió d'experts que havia d'estudiar la Constitució i l'Estatut i determinar quines eren les lleis d'harmonització que s'havien de dictar.

D'aquí ja van venir els contactes per a una concertació entre el PSOE i la UCD, dels quals en neix la LLOHPA.

A la LLOHPA se li dona un caràcter de llei orgànica i harmonitzadora.

Les lleis orgàniques estan situades, dins la jerarquia legislativa, després de la constitució. Per raó de la matèria, sols poden ser lleis orgàniques, les que desenvolupen les lleis fonamentals i les llibertats públiques, o bé, alguns altres casos que ja estan establerts en la Constitució.

En quant a la forma, les lleis orgàniques requereixen

el vot de la majoria absoluta del Congrés.

Les lleis d'harmonització són les que regulen els principis bàsics de la normativa de les comunitats autònomes, per tal d'evitar discordançes legislatives entre les diferents comunitats, quan afectin l'interès general.

La LL.O.H.P.A. ni és una llei orgànica, ni d'harmonització.

No és harmonitzadora perquè el seu objectiu pretén regular la legislació entre les comunitats autònomes i l'estat (això es veu ja en el títol preliminar). L'estat no hauria de ser objecte d'harmonització. Això la desqualifica, per tant, com a llei harmonitzadora. Endemés, toca altres temes que tampoc no són qüestions d'harmonització; per exemple, la relació entre les comunitats autònomes i les diputacions.

Del conjunt dels seus 38 articles sols un (l'article 9) té caràcter harmonitzador.

Tampoc és orgànica perquè ni fa referència a les llibertats públiques ni als drets fonamentals.

La raó per la qual li donen la categoria d'orgànica, és ben evident. Donat que les comunitats no poden legislar contra la Constitució, ni contra les lleis orgàniques, si es col·loca una llei harmonitzadora amb el rang d'orgànica les comunitats no podran legislar en contra seva. A més a més, un cop aprovada, la seva modificació o derogació és molt més difícil degut a la concertació entre el PSOE i la UCD, que tenen la majoria.

Per tant, la LLOHPA és anti-constitucional. És molt perillosa donat que obra possi-

ESTISORES A L'AUTONOMIA



bilitats per a acabar amb l'estat de les autonomies.

El seu títol primer modifica el sistema de competències establert per la Constitució, que reserva unes competències exclusives per a les comunitats autònomes. Segons aquest article, sols serien competències exclusives les matèries que no toquessin cap àmbit reservat a l'estat per la Constitució. Però, donat que la Constitució reserva a l'estat tots els àmbits en els que és possible una tasca legislativa, segons això, no hi haurien competències exclusives.

També es diu en aquest article que quan hi hagi competències exclusives, l'estat no podrà interferir-s'hi. Però això no passarà, perquè segons el que s'ha dit abans, no hi haurà competències exclusives.

L'article 2on és encara molt més perillós. En el seu paràgraf 2on es diu que en aquelles competències en les que l'estat sols pot fer les lleis bàsiques, es pot reservar també les normatives i

reglamentacions que siguin d'interès general. Qui decidirà si és o no d'interès general serà el propi estat. D'aquesta manera, l'estat, quan ho cregui d'interès general, podrà prendre a les comunitats autònomes la capacitat de desenvolupar les lleis bàsiques.

L'article quart diu que, en tots els casos, les normes que dicti l'estat prevaldran sobre les de les comunitats autònomes, tant si és competència de la comunitat com si no. Això està en contradicció amb l'art. 149 de la Constitució.

Resulta doncs que, segons l'art. 2on, l'estat en aquelles matèries en les quals sols pot fer les lleis bàsiques, pot també reservar-se el dret de fer les reglamentacions i executar-les i que, segons l'art. 4art, aquesta normativa preval sobre la de les comunitats. Això vol dir que una simple ordre ministerial té més rang jurídic que una llei del parlament autòndmic. Això és una barbaritat jurídica. El que fa és

crear un estat d'inseguretat jurídica.

Com es pot veure, aquests dos articles junts són l'acabament de l'estat de les autonomies.

El títol 2on en l'article 4art fa referència a les comunitats autònomes i a les diputacions. En ell hi ha la intenció de reforçar les diputacions i la província en front d'altres demarcacions territorials.

Són molts els articles que contradiuen el que disposa l'estatut en quant a competències bàsiques, però no podem veure'ls tots. Així, en l'article 26 del títol 4art quan parla de la transferència de serveis, diu que els fons necessaris per als serveis seran calculats segons el cost que haguessin tingut aquests serveis en l'exercici de l'any anterior; mentre que en l'estatut es diu que la valoració es farà d'acord amb el cost en el moment en que es fa el traspàs, o sigui, al final del període de l'any anterior.

Conclusió

Evidentment la LLOHPA comporta una gran retallada de les competències de les Comunitats autònomes, fins el punt que podria ser total i convertir els organismes autòndmics en simples delegacions. L'estat de les autonomies quedaria convertit en una descentralització administrativa.

En segon lloc, comporta una alteració de la Constitució i modifica els estatuts. Això ho afirmen els mateixos que l'han fet.

Martín Villa diu: "La LLOHPA es la mejor fórmula, casi

Objectiu 0,7%. Justícia i Pau ha endagat una campanya de recollida de signatures per tal de demanar als partits, amb representació al Parlament de Madrid, que a partir de 1983 es destini el 0,7% del producte nacional brut al Tercer Món.

La Parròquia i l'Ajuntament d'Arbúcies s'hi han adherit, organitzant un seguit d'activitats, les quals ja varen començar el 21 de febrer amb una xerrada, com són: recollida de signatures pels carrers, bars i perruqueries; repartiment de fulls informatius de la campanya; xerrada i projecció d'una pel·lícula (2a etapa EGB, BUP, i FP): projecció d'audiovisuals a les escoles, concurs i treballs escolars i la possibilitat d'una representació de teatre al Centre Parroquial; al mateix temps, han demanat l'adhesió a les entitats de la nostra vila

informe

la única, de evitar la reforma de la Constitución y del Estatuto".

El que vol dir és reformar-la sense fer uns tràmits constitucionals per a modificar-la; evitar el referèndum i l'escàndol que portaria.

És evident que sembla força inevitable la seva aprovació degut als pactes PSOE-UCD; això infon un gran oessimisme. Hem de reconèixer també que agafa els catalans desunits.

Anar en contra de la LLOH PA és anar a favor de la legalitat vigent.

Batlle, Cortès i Tort

Conferència sobre malalties contagioses d'animals.

Amb molt d'interès i bona assistència d'arbuciençs va celebrar-se en el local de la Biblioteca de La Caixa, el propassat dia 28 de gener la xerrada col·loqui sobre **Malalties contagioses d'origen Animal** a càrrec del Veterinari i Metge Titulars d'Arbúcies, Sr. Pere Lloveras i Sr. Antoni Rodriguez.

En primer lloc es féu una exposició de les malalties que es tractarien durant la xerrada: La brucelosi (més coneguda per **les febres**), la tuberculosi, la salmonelosi, el carbunco, la ràbia, la triquinosi, l'esteniasi, la toxoplasmosi, etc.

Tot seguit es desglossaren totes i cadascuna en les següents parts:

- Agents portadors
- Medis transmissibles
- Formes de contagi
- Síntomes i manifestacions

-Mesures preventives

-Tractament

Hom considera de gran importància aquesta xerrada que acabà amb un fort aplaudiment per part dels assistents i la proposta dels conferencians de tractar més endavant temes que fossin d'interès general.

Un que hi va assistir

De la campanya ampolla-paper. feta el 9 de gener, es recolliren 10000 ampolles i 7310 quilos de paper, més de dues mil nou-cents cinquanta ptes. en metàl·lic. El total global recollit va ser de 57.430 ptes. Es dona les gràcies a tothom qui d'una manera o altra hi va participar, segons diu una nota de l'**Associació Pro-Deficients Montseny-Guilleries** lliurada a Perxada.

HUMOR

*A l'any 1975: MARXA DE LA LLIBERTAT :

"POBLE CATALA POSA'T A CAMINAR"

Però d'altra banda: "Poble català posa't a... Bé, per ordre governativa millor que no et poses a fer res."

*A l'any 1982: L.O.A.P.A.

"POBLE CATALA POSA'T A CÒRRER"

D'aquí es treu que la Marxa de la Llibertat pot acabar essent una Marathon de la Llibertat.

ARCA-92



AJUNTAMENT
DE LA VILA
d'ARBÚCIES

PÀGINA D'INFORMACIÓ MUNICIPAL

Recaptació Municipal

ANUNCI DE COBRANCA

Impost de circulació de vehicles, any 1982:

-Període de pagament voluntari:

*Des del 17 de febrer fins el 30 de maig

*Passat l'esmentat termini es procedirà al seu cobrament per la via executiva.

-Oficines de cobrament

Recaptació municipal: **Carrer Camprodon, n°52**

Horari cobrament: Des de les 9 del matí a les 14 hores, els dies feiners.

EDICTE

Aprovat per l'Ajuntament Ple, en data 25 de febrer d'enguany, el Padró de Contribucions Especials, per l'enllumenat del carrer Santa Fe, romandrà palès per al públic en la Secretaria d'aquest Ajuntament per espai de quinze dies hàbils, a partir de la publicació d'aquest edicte en el B.O.P. a fi del seu examen i presentació de les reclamacions que es considerin oportunes, passat aquest termini, si no hi ha hagut cap reclamació, el Padró quedarà definitivament aprovat.

Arbúcies, 26 de febrer de 1.982

l'Alcalde

CONSELLERIA DE TURISME

Vistes les modificacions que han sorgit en el calendari de festes per a 1982 que vàrem publicar el mes passat, publiquem ara l'article definitiu que fixa el calendari de festes per a 1982, i que queda redactat de la forma següent:

1 de gener (Cap d'Any); **6** gener (reis); **9** abril (Divendres Sant); **12** abril (Dilluns de Pasqua Florida); **1** maig (Festa del Treball); **31** maig (Dilluns de Pasqua Granada), **24** juny (Sant Joan); **11** setembre (Diada Nacional); **12** octubre (Festa de la Hispanitat); **1** novembre (Tots Sants); **8** desembre (La Immaculada); **25** desembre (Nadal).

Barcelona, 2 de febrer de 1982

Joan Rigol i Roig

Conseller de Treball

CONSELLERIA DE SALUT PÚBLICA I

QUALITAT DE VIDA

Nota important:

Es prega que si durant la nit alguna persona precisa dels Serveis Mèdics (Metges i practicant) procuri d'anar-los a buscar acompanyat dels Serveis Municipals, o d'algun efectiu de la Creu Roja. Mercès.

Vacunes

Que són les vacunes?

Són uns productes que, administrats als infants, els protegeixen contra una sèrie de malalties infeccioses.

Quines malalties greus poden evitar-se mitjançant les vacunacions?

Ara es disposa de vacunes molt eficaces contra tota una sèrie de malalties infeccioses (diftèria, tètanus, còtarro, poliometitis, rubèola i xarampió) que en èpoques passades produïren moltes morts o invalideses entre la població infantil.

On podeu vacunar el vostre fill?

Podeu acudir al pediatre de capçalera o als serveis de la Sanitat Local o Municipal de la vostra població. En aquest últim servei la vacunació és totalment gratuïta. Cada vacunació ha de ser enregistrada al Carnet de Salut Infantil o al Carnet de Vacunacions sistemàtiques de la Dir. Gral. de Promoció de la Salut.

SEGON CANAL DE

L'entrada en funcionament del 2on canal de T.V. es veu ja com una realitat a curt termini, concretament, el 2 d'abril d'enguany, data probable d'inaguració del centre emissor de Rocacorba.

Les converses mantingudes amb el representant de T.V.E. a la nostra vila, i amb el Batlle, així ens ho confirmen. Això representarà una sèrie de modificacions en les instal·lacions televisives dels arbuciençs.



ENTREVISTA AMB JOSEP COLL

Per informar-nos sobre la situació general del 2on canal de televisió hem parlat amb el representant de T.V.E. al nostre poble, Sr. Josep Coll, el qual ha respost molt amablement les nostres preguntes i ha convingut amb nosaltres en la necessitat d'informar sobre aquest tema que actualment, pensem, preocupa molts arbuciençs.

Pregunta. ¿Quines notícies en teniu de la propera instal·lació del repetidor al poble per al 2on canal de televisió i quan creieu que entrarà en funcionament?

Resposta. S'havia donat com a data d'entrada en funcionament a finals de gener o com a molt a mig febrer d'enguany però sembla que per les últimes converses mantingudes amb T.V.E., tenim previst que aquest repetidor comenci a funcionar conjuntament amb tota una xarxa que dependran del centre emissor de Rocacorba.

Aquest centre està previst que sigui inaugurat el 2 d'abril d'aquest any. Està dotat d'un equip tècnic que li permetria fins i tot emetre de manera autònoma.

P. Estan molt avançades les feines d'instal·lació del repetidor?

R. Pràcticament està tot instal·lat, sols falta muntar-hi l'equip interior (2 o 3 dies de feina), la resta de l'equip està a punt d'entrar en funcionament. Hi ha dues antenes de recepció orientades cap a Barcelona i una d'orientada cap a Rocacorba, cosa que permetrà el funcionament rebent senyals de qualsevol dels dos centres emissors.

P. Quins canvis caldrà fer a les televisions per a poder connectar amb el segon canal?

R. En principi s'hauran de canviar les antenes anteriors i substituir-les per una de nova. També s'haurà de

canviar el cable pla de la instal·lació per un cable coaxial (rodó). L'aparell de televisió sols s'hauria de canviar en el cas que no estigués adaptat a U.H.F.

P. Quin cost poden representar aquests canvis?

R. Depèn molt de la situació concreta de cada televisió, de la distància existent entre l'aparell i l'antena, de si aquesta és col·lectiva o individual, etc... Per tant és molt difícil de donar una quantitat concreta.

De tota manera la instal·lació d'aquesta antena aporta força avantatges: fins ara es muntava una antena pel primer canal i una altra pel segon; aquesta antena engloba tots dos canals, el que permetrà eliminar una antena i les consegüents molèsties tant de sorolls com estètiques. A més permet que, en cas d'entrar en funcionament un tercer canal català, no calgui fer-hi cap modificació.

TELEVISIÓ



TRÀMITS MUNICIPALS

Per tal d'assabentar-nos de quins eren els tràmits que s'havien seguit a nivell municipal per fer arribar al nostre poble el 2on canal de televisió, vam adreçar-nos al Batlle, que ens va informar dels diferents passos seguits, alguns d'ells ja començats per l'anterior Consistori.

Mentre s'inicien converses amb el Sr. Gutierrez de l'Aguila, encarregat de repetidors de l'àrea de Catalunya. El Sr. Gutierrez comunica que la instal·lació de repetidor en aquesta àrea va estar adjudicada a una empresa de Madrid. Aquesta empresa té un termini legal per a la instal·lació de tots els repetidors, termini que encara no ha vençut.

Per les últimes converses amb el Sr. Gutierrez de l'Aguila, sembla que el centre de Rocacorba entrarà en funcionament el 2 d'abril de 1982, i que a partir del 15 de març d'enguany el nostre repetidor ja estarà instal·lat. Sembla ser també que aquest repetidor tindrà dos senyals: de Barcelona i de Rocacorba.

Els fets segons el Batlle, han estat els següents:

-L'any 1978 el Consistori anterior fa construir una caseta per tal d'ubicar-hi els aparells necessaris per copsar els senyals emesos en el moment en que aquests arribin. Les obres són acabades durant el primer semestre de l'any 1979, pel Consistori actual.

-El 31 de maig de 1979, s'aprova en Ple Municipal de cedir la caseta a T.V.E. Des de llavors es comencen a fer gestions amb el Director General de RTVE, Sr. Arias Salgado (1980), el qual traspasa les peticions de l'Ajuntament als Serveis Tècnics de TVE, a Barcelona, i foren aquests els qui informaren que els aparells-repetidor són adjudicats, i

que serà instal·lat abans del maig del 1981. Aquesta promesa no es complí, i es justificà el retard per qüestions tècniques concretament la necessitat d'enllaçar amb el Centre de Rocacorba.

Seguidament l'Ajuntament va fer un informe tècnic mostrant que per a la recepció de senyals no depenien necessàriament de Rocacorba i que podíem rebre senyals des de Barcelona.

L'any 1981 es feren gestions amb el Director General de Mitjans de Comunicacions de la Generalitat, Sr. Agustí Ferrer, el que va dir que de moment no tenia competències, però que en el seu moment faria totes les gestions pertinents, així com amb el President de la Diputació de Girona, Sr. Arcadi Calzada, el qual informà de l'estat de les obres de Rocacorba.

M. Auledas
R. Costa

GRADUAT ESCOLAR PER A ADULTS



Foto Garriga

Com tots sabeu a partir de la iniciativa de la conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies, junt amb la Diputació de Girona, el passat mes de novembre es va començar per primer cop a la nostra vila el curs de Graduat Escolar per a Adults.

Segons el nostre parer aquesta activitat consta d'uns objectius molt clars:

1. L'estudi no és una activitat exclusiva de la joventut sinó també privilegi d'altres edats, des de la infància fins a l'anomenada Tercera Edat.

2. Un segon objectiu que seria exclusivament didàctic, és a dir, l'ampliació i el coneixement de noves matèries, o de matèries ja donades. Tenint en compte que **cada una** de les matèries té l'objectiu pertinent; el que vol assolir.

3. Un tercer objectiu, és la possibilitat de relació humana **sociabilitat** que permeten aquestes activitats, és a dir, la reunió de persones de diferents generacions, idees i professions.

El pla d'estudis que es

porta a terme aquest any és el següent:

Hi ha sis hores de classe repartides en dilluns, dimecres i divendres:

Dilluns: Geografia i Català.

Dimecres: Llengua Castellana i Literatura. Història i Art.

Divendres: Ciències Naturals i Matemàtiques.

Durant les classes del tema corresponent queden obertes al diàleg, preguntes, opinions personals de cada un dels alumnes.

A part de les classes pròpiament dites hi ha unes activitats extraescolars com poden ésser assistències a conferències que es fan al poble, sortides a llocs on ofereixen activitats culturals contínues impossibles de dur a terme en la nostra

vila. Exemple: el proper mes hi ha programada una sortida a Barcelona per visitar una sèrie de museus, les excavacions romanes que s'estan portant a terme, el barri gòtic, etc...

Esperem que aquest curs experimental d'aprenentatge serveixi per poder instaurar una escola permanent d'adults a Arbúcies. Per això cal la col·laboració de tothom, sense oblidar la motivació cultural que això comporta.

Com a opinió personal de les mestres encarregades del Graduat Escolar val a dir que l'experiència està resultant molt positiva. La qual cosa ens anima a seguir endavant i a esperar que quedi arrelat pels temps a venir.

L'escola és totalment gratuïta. Les despeses va a càrrec de l'Ajuntament de la Vila i de la Diputació de Girona-Departament de Cultura.

Cristina Ruiz

Dolors Planas

LLIBRERIA

el pont

Pont, 3. Arbúcies

LA PLAÇA DELS ENCANTATS

Dir a algú que és un encantet, sol tenir un to pejoratiu, pot arribar a ésser similar a un insult. No obstant, a Arbúcies tenim una plaça dels Encantats i el nom no té pas cap matís pejoratiu, almenys per mi. D'un temps ençà, però, la plaça ha perdut la seva funció o bona part d'ella. Perquè la funció pròpia de la plaça era la d'entretenir-se i fer-la petar mentre passen els minuts i els quarts del migdia del diumenge. Els automòbils han envaït -necessitat de pas simplement- l'espai que genera la cruïlla del Sorral, les Escaletes i la Carretera, és dir, la plaça de Can Badoret o de Can Nic... Recordo que quan era petit -i no tan petit-, des de Can Cornet a Can Badoret i fins a Ca la Ciseteta o el Quiosc o el Casino o Can Torres, allò quedava atapeït de grups i grupets, amb el xiuxeix ininterromput, que anaven fent temps, que mataven el temps, esperant el dinar. Hi havia a més l'element de color brillant, el crit que pujava sobre l'enrenou general, era la rifa, el sorteig amb cartes dels tortells i coques. Encara en veig els protagonistes, no en recordo, però, els noms.

Amb tot, no sols s'hi matava el temps a la plaça dels Encantats, també s'hi aprofitava el temps, perquè allà s'hi feien una pila de coses; es cobraven rebuts, es contractaven obres, es remataven vendes, es visitava els amics, es comentaven les últimes novetats... Ja sé que totes aquestes funcions les compleix tan bé o millor el cafè, la visita domiciliària o, encara més, el telèfon. És la quota que cal pagar a la modernitat. Però a la plaça dels Encantats, s'hi trobava l'amic, el company, el veí, el de pagès, el de la vila... Potser la majoria de gent amb qui un feia corró els havia vist el dia abans o una hora abans, però no era el mateix trobar-se o saludar-se en un lloc qualsevol, que trobar-se el diumenge al migdia a la plaça dels Encantats. Era tot un altre ritual.

Sí, la veritat és que la majoria de funcions que cobria la plaça dels Encantats se satisfan molt millor d'una altra manera: per telèfon, per exemple. Però hi ha una funció que no pot satisfer-se amb el contacte personal individualitzat: és l'exercici públic de l'oci. La plaça dels Encantats complia aquesta funció de manera perfecta: era l'espai que els arbuciençs s'havien destinat per fer un ús públic del seu oci. I els arbuci-

encs no hi han renunciat totalment a aquesta activitat col·lectiva: els cotxes els han tret de la plaça, perquè ells s'han fet una mica més avall cap a la carretera, i des de la Costa fins a l'Administració i tots els voltants del Casino s'omplen de gent el migdia dels diumenges. Els arbuciençs continuen exercint el dret de fer un ús públic, de carrer, del seu oci.

He fet ús del terme **oci** en tot el seu sentit positiu i sense cap connotació negativa. Com tenim dret al treball, en tenim al descans i a l'oci, a fer del nostre temps el que més ens plagui. I una de les coses més humanes és parlar pel gust de parlar, de sentir els uns als altres i a un mateix, de saber-se iguals amb mateix origen i idèntic destí. Som mediterranis i aquesta activitat pública de parlar per sentir-se en grup, ho inventaren uns altres mediterranis fa vint-i-cinc o vint-i-sis segles, els grecs inventaren l'àgora com a plaça pública per l'exercici de l'oci i no només com a lloc de mercadeig. I quan em refereixo als grecs, vull dir que els arbuciençs de la Plaça dels Encantats segueixen una tradició, la grega, sense la qual no es pot entendre el món occidental.

Per acabar una petició, ara que tenim ajuntament democràtic; si un dia s'ordena el tràfic i es desvia totalment o parcialment, no seria la Plaça dels Encantats mínimament recuperable com a lloc públic estable i no només com a lloc de pas?

Salvador Codina

Tapisseria
MIQUEL SABORIT

F. Camprodon, 43
Tel. 86 05 32.

Arbúcies

- TRESILLOS
- HOQUETES
- TAPISERIA EN GENERAL

EL CRIM D'ARBÚCIES, COM EL DE TOT ARREU

-Us ho repeteixo, tinc les mans netes. Jo no sóc culpable de la seva mort.
-Però si encara tens les mans vermelles de sang!
-Jo no en sé res.
-Així que negues el teu delicte.
-Home, tant com delicte. Ja era bastant gran. Quasi era vell. Sí, el nego!
-No m'ho crec.
-Que no t'ho creus?; Jaume vine aquí! Jaume, jures que en Pere l'ha matat?
-Sí, i tant que ho juro!
-Però si aquests testimonis m'hi han ajudat! L'aguantaven, pobret.
-Així, admetes el teu delicte.
-Home admetre'l, el que se'n diu admetre'l, no.
-Doncs digue'ns qui ho ha fet; els testimonis diuen que has estat tu i el difunt no ens ho dirà pas.
-Home, potser sí; perdoneu-me, estic molt neguitós; però, això sí, ha estat en defensa pròpia!
-En defensa pròpia? Però, quin mal et podia

fer ell si tu mateix dius que els mateixos testimonis l'aguantaven.

-Miri, mal, el que es diu mal, no ho sé. Però ja havia arribat un moment que o menjava jo o menjava ell. Fins el dinar se'm fotia! I és que el garrinet s'havia fet tan gros! Ara ja era un senyor porc i tot el dia rondinava de fam. A mi em roncaven els budells i ja feia dies que en prou feines podia dormir només somniant en pernils i botifarres... i greixons i carn de la perola.

Us prego senyor veterinari, deixeu-me anar a tastar el meu porc. Que ja ho sé que vos els estimeu molt els animals. Però els porcs neixen no pas per a tornar-se pols com nosaltres, sinó per tornar-se en pernils i botifarres de les bones. A més ja sap, senyor veterinari, que quan jo l'hagi tastat i sapiga que és bo li'n regalaré dues de les més maques.

-Bé, si és així, que continuï la mort del porc!

J.M. Recarens

ELS ARBRES DE LA RAMBLA

Cada dia, quan vaig a la casa de la Cultura, a Girona, haig de passar per la Rambla. Meravellosa obligació la meua, sortir de les escales de Sant Feliu, recorrent el costat dret de l'Onyar pel mig de carrerons i casalots carregats d'anys i d'històries petites que han anat veient passar l'Historia grossa, la que escriuen en majúscula. I el sacrifici desitjat dia rera dia, caminar la Rambla amunt o avall, amb gana o amb son, segons l'hora. Ahir a la nit la vaig veure buida, sense ningú. Mai no li havia vista. També és bonica, però a mi m'agrada més amb gent, quanta més gent millor, i si és molt variada encara més bé. Si jo hagués de fer una Rambla en diria la Rambla dels Colors.

Ara flors, ara gelats, ara castanyes, ara ninots de neu. A la Rambla se li posen bé els anys. Aquesta setmana li pinten els bancs.

I el dilluns, parlant amb una noia, vaig descobrir que em queda molt per esbrinar a la Rambla.

-Que no hi ha arbres a la Rambla? -li vaig contestar enfadat- I tant que n'hi ha!!

A ella no li agrada la Rambla de Girona. Diu que no hi ha arbres i que la gent que hi ha tan sols li agrada mirar, fer el tafaner. A mi el sentit de la vista és dels que més m'agrada. Però em vaig posar a rumiar i no aconseguia recordar que hi hagués arbres a la Rambla. No m'ho creia, jo que sempre he pensat que una Rambla sense arbres no és una Rambla. I no vaig estar tranquil fins que tornant a classe vaig poder dir-me a mi mateix que sí que hi ha arbres a la Rambla. Jo que sempre ho miro tot!! ara cada dia quan passo per la Rambla miro els arbres que es van tornant grocs i perden les fulles mentre a sota hi ha una família de gitanos torrant castanyes.

I és que, què en seria d'una ciutat sense els seus arbres? A Arbúcies tenim la sort que en tenim un cada dues passes. Respectem-lo, estimem-lo, i si pot ser, plantem-ne un. Ah!, i no cal que li dibuixem amb una navalla un cor, que el millor cor que pot tenir gravat un arbre és el cor que porta a dins.

J.M. Recarens

EL CONTE DEL SIRENOIDE DE CADAQUÉS I EN BÉ DE DÉU

Es diu que Cadaqués és el poble amb més pintors per metre quadrat; aquesta afirmació no és pas del tot gratuïta, si el lector és curiós i en vol saber les causes, segueixi, si li plau, el conte que ve:

"Hi havia una vegada... una homes tan espavilats, que es treien sers fantàstics de la butxaca; eren, senyors meus, els grecs.. Així imaginaren les sirenes: éssers meitat dona meitat peix que vivien vora el mar i que sovint sortien a la superfície on a vegades cantaven acompanyades per una lira.

El problema que solucionaven aquells éssers era prou gros: els enginyers grecs no en sabien gaire de fer vaixells (tot s'ha de dir), a més eren molt orgullosos i reconèixer que els vaixells que sovint no tornaven era per culpa seva, els costava d'admetre-ho, fins al punt que foren capaços d'inventar-se les sirenes per tal de dir que amb el seu cant encisaven els marins i després no volien tornar.

Conten que a Cadaqués existia un ser que tenia retirada amb una Sirena, però l'estructura del seu cos no era massa agradable (Ep, segons el nostre canon de bellesa); malgrat tot atregué el mariner Bé de déu.

(Abans de continuar cal dir que el nom Sirenoide de Cadaqués no és pas gratuït, tenia el cap una tercera part del cos, el cabell arrissat, dos ulls com pomes, dues arracades, fumava cigarrets de pam i mig, de nas gairebé no en tenia, el cos era de ma-

riner semicepat; tenia un troç de braç del qual li sortia un pam i mig l'húmer. Les portes eren de pop, quan es posava sobre una roca semblava una faldilla estesa. Per a fer-nos una idea de com era cal dir que últimament estava molt prima perquè es passava més temps buscant el sistema per a tocar la berra amb una mà que demanant caritat.)

Un dia, quan assejava el mètode de tocar l'instrument del qual n'era quasi virtuosa, la va sentir en Bé de déu, només d'intuir el primer intent de nota (sembla ser que el Sirenoide anava per a tocar alguna cosa però encara no ho havia fet) va caure, el pobre mariner!, de cap al mar. Un cop dins l'aigua s'adona de que no sabia nadar, però amb l'ajut dels déus de l'Olimp arribà a la platja, on després de dormir tres dies i tres nits, es despertà sobtadament, era a Cadaqués.

Només de veure el Sirenoide s'adonaren que estaven fets l'un per l'altre i es van casar..."

Del que va passar després de casats no se'n sap res de cert, diuen les males llengües que no foren pas massa feliços perquè els mancava un fill, degut a la hipotètica dificultat que devia tenir la unió sexual; jo, no aniria tan lluny...

Els pintors que estan allí, creuen que els suposats fills de la parella, són les musses que els inspiren...

 **hostal
Torres**

*C/ F. CAMPRODON, 14
Telèfon 86.00.42 - ARBÚCIES*

CANSALADERIA

Anna M.^ª Ballús

F. Camprodon, 6 ARBÚCIES



NITS

Nits de naixement.
 Nits d'estiu, nits d'hivern, nits de tardor,
 nits de primavera...
 Nits de tempesta, nits de llamps i trons,
 nits de pluja, nits de neu, nits de vent, nits
 de calma, nits d'estels, nits de núvols...
 Nits d'angoixa, nits d'alegria, nits de ner-
 viosisme, nits de cansament, nits d'insomni,
 nits d'amor, nits de solitud, nits d'esperan-
 ça, nits de desesperació, nits d'intranquil·li-
 tat, nits curtes, nits eternes...
 Nit de primera comunió.
 Nits de mal-de-cap-queixal-orella-ventre,
 nits de tos, nits de cucs-i-lavatives, nits
 post-operatories-traumàtiques, nits d'ester-
 tors, nits de parts, nits d'agonies...
 Nits de xerrera, nits de cants, nits de plors,
 nits de mutua pallissa, nits de xerínola,

nits de maixurques, nits de vòmits, nits de
 ressaques, nits d'anar-dormir-tard, nits de
Lloret-la-nuit, nits de Jardí-dels-arboços,
 nits de pecat, nits de ball, nits de casino,
 nits de timbes, nits de bingo, nits de coques-
 d'anís-amb-xocolata, nits de porrons-de-vi...
 Nits de vetlla, nits de guàrdia, nits d'estu-
 di, nits d'internat, nits de quarter...
 Nits de cotxe, nits d'express, nits d'ambulàn-
 cia, nits d'avió i turbulències, nits de peu,
 nits de vaixell, nits de moto...
 Nits de Cap-d'Any, nits de reis, nits de 23-F,
 nits de Carnaval, nits d'Enramades, nits de
 Quintos, nits de Festa Major, nits de Nadal,
 nits d'Innocents...
 Nits de gats, nit de gossos, nits de cavalls,
 nits de galls i gallines, nits de vaques i
 braus, nits de ratolins, nits de mosquits i
 rampells, nits de xinxes, nits de canaris,
 nits de lloros, nits de corcs, nits de mos-
 sols, nits d'espervers, nits de llops.
 Nits de llençols, nits de sac, nits de palla,
 nits de terra-enllà, nits de bivac...
 Nits de cargols-i-llum-de-carbuero, nits de
 cremats, nits de torrades-i-vi-calent, nits
 de castanyada, nits de botifarres-i-all-i-
 oli,...
 Nit d'avui, nit nou-mil-cinc-centes-i-pico...

Puigvi i Funollet

Subscriviu-vos a **PERXADA**

**BAR
 EL CENTRE**

F. Camprodon 32

ARBÚCIES

imatge

SERVEI TÈCNIC

TV - TV Color Ràdio - ràdio Cassette e
 Auto Ràdio Cassette Alta Fidelitat
 Antenes TV i Ràdio Comunicacions
 Accessoris i materials

Sorrall, 16

Arbúcies

(Girona)

ELS SARRONETS O BOSSES DE PASTOR

(CAPSELLA BURSA - PASTORIS)

No costa gens de trobar al costat de les parets de les cases de pagès o a la vora dels camins i corriols una planta anual petitona, d'un o dos pams d'alçada, i que presenta una fruita plana de forma triangular que, amb un xic d'imaginació, semblen el sarró d'un pastor.

Aquesta plana, estesa per tot arreu, presenta una tija enlairada que suporta les flors, blanques i petites i els fruits de color verd. Si l'estirem amb un xic de cura en sortirà l'arrel principal de color vermell amb una munió d'arrels més petites i secundàries.

Les fulles són de dos tipus; les de la tija no tenen peciol i presenten una orelleta a cada costat; les de la base tenen la vora dentada i formen una roseta. Aquestes fulles són carneses i ben netes i amanides són bones per a menjar, sobretot si són tendres.

És una planta molt estesa i fàcil de trobar al llarg de tot l'any, però la seva millor època de collir-la és abans de la seva floració a començament de la primavera.

Ja els antics la utilitzaven per a evitar les pèrdues internes de sang i per a estroncar tota mena de fluxes, tal com es pot llegir en el llibre *Matèria mèdica* de Dioscòrides, metge dels exèrcits de Neró, en el segle primer de la nostra era.

Més recentment sabem que els sarronets contenen, entre altres substàncies químiques, colina, acetilcolina i vitamina C.

El suc fresc de la planta

serveix per a estroncar les hemorràgies del nas taponant les narius amb un cotó fluix d'aquest suc.

Però la seva millor virtut curativa consisteix en disminuir les pèrdues de sang pròpies de la menstruació. Per això cal bullir uns



15 gr. de la planta, ben trinxada, amb uns 400 gr. d'aigua durant prop de cinc minuts. Es cola i se'n prenen tres o quatre tasses al dia.

Una altra manera de preparar-la consisteix en ferne un xarop, mesclant una part de la planta fresca amb tres de sucre. Es posa tot en un morter i es barreja tot fins que la planta i el sucre formin una massa viscosa que és el xarop.



Avui dia, que existeix una marcada tendència a servir-se'n de la medicina natural, cal tenir en compte aquesta insignificant planteta, tal volta oblidada, però que presenta una estricta funció terapèutica sense cap mena de dificultat en la seva immediata preparació i posterior aplicació.

Anomenada de molt diferents maneres: sarronets, sarronets de pastor, herba de pastoret, pa-i-formatge, faç de formiga... és tan fàcil d'identificar que no es pot confondre amb cap d'altra. Potser per això caldria no oblidar-la.

German Alvarez Perez
Catedràtic de Ciències
Naturals



XICS i GRANS

LES ESTACIONS

*El vent és gelat i la neu cau silenciosa.
Dintre la casa, la gent està arraulida al
voltant de la llar de foc. Als carrerets no
s'hi senten gaire passes.*

Jordi Puig

LA TARDOR

A la tardor tot ja comença a fer mala olor! Les fulles seques cauen tot somicant i els tristos les van acompanyant. Un feix de fulles per terra estan i els pobres escombriaires en diuen mal. Els únics arbres macos són els que amb fulles s'han quedat i els altres, pobres, ...ben despullats. En pujar en un arbre una fulla m'he emportat i, per això, m'acomio ben cansat.

Eduard Mas

És com un terraple de fulles grogues i seques. Tot ple de coses eixutes, com mortes. El silenci continu destorbat per la fressa d'un rierol.

Jordi Rovira

Les fulles a terra, grogues. El vent fa moure els arbres. Bones fruites i olor de Nadal.

Jordi Puig

L'HIVERN

A l'hivern fa molta fred i s'ha d'anar molt abrigat. Des de la finestra es veu quan plou, quan neva. Quan toquen les campanes se senten molt bé gràcies al silenci que hi ha.

Ma Antonia Canaleta

Les llebres salten pel blanc prat, els nens juguen amb la neu, tota la gent està a la vora del foc, cada dia plou i neva més fort. A col.legi posen les calefaccions, el professor explica la lliçó i es veu quan cauen els gran borrallons de neu, els quats es desfan en arribar al terra. Quan tots els nens surten del col.legi van amb abric, gorra, guants i bufanda perquè fa fred. Tothom ja es prepara perquè s'acosta Nadal i els Reis d'Orient.

Mariàngels Moré

TORRES

RELOTGERIA • GÈNERES DE PUNT

C/ F. CAMPRODON, 5

TEF. 86.00.55 - ARBÚCIES

EL LLENGUATGE POPULAR

INCORRECTE

CORRECTE

Látigo.....	Fuet
Lago.....	Llac, estany
Làmpara.....	Llum, llàntia
Lata.....	Llauna
Latigasso.....	Fuetada, vergassada
Legat.....	Deixa, llegat
Lajia.....	Lleixiu
Lentes.....	Ulleres
Letargo.....	Ensopiment
Letxeria.....	Lleteria
Letxuga.....	Enciam
Limosna.....	Almoina, caritat
Limpiabotas.....	Enllustrador
Lio.....	Embolic
Llamarada.....	Flamarada
Llamatiu.....	Cridaner, llampant
Lavadora.....	Rentadora
Línea.....	Línia
Llama.....	Flama, llama
Laberinto.....	Laberint

Llum. Cal diferenciar quan parlem de la **llum** (femení) com a forma d'energia que a través de la seva acció sobre els ulls ens fan veure les coses. Sinònim de cla-

ror. Exemples: *Una llum forta. La llum del sol. La llum artificial. Entrar la llum per la finestra. La llum de la raó. Etc..* D'altra banda, quan parlem del **llum** o dels **llums** (masculí), ens referim a qual-sevol estri (llàntia, candela) que serveix per a fer llum. Exemple: *Un llum d'oli, de petroli. Un llum de cuina. El llum del menjador.*

Línea: El nom correcte és **línia**. Exemples: *La línia de nivell, la línia de conducta, etc.* En canvi hem de dir: **lineal, alinear**, en lloc de "linial", "alinjar", "delinjar", "aliniació", "deliniant".

Llama. Aquesta paraula té diferents significats. Pot referir-se a un teixit de seda anomenat **llama**. Hi ha també animals mamífers semblants al camell però més petits, que reben el nom de **llames**. Tanmateix és molt important remarcar que la paraula **llama** és incorrecta quan parlem de la flama que s'alça del foc, és a dir la **flamarada**.

Lleixiu. El castellanisme **lejia** s'ha de substituir per **lleixiu**, tant si és fet en una bugada casolana, com si és fabricat industrialment i venut en ampolles.

Josep Auledas



ROBA, REGALS I COSES
ROBA INFANTIL

De Tot

ROBA, REGALS I COSES
ROBA INFANTIL

Campyrodon, 85. Arbúcies

GENT D'ARBÚCIES

GENT D'ASTÚCIES

CONCURS Nº 25

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

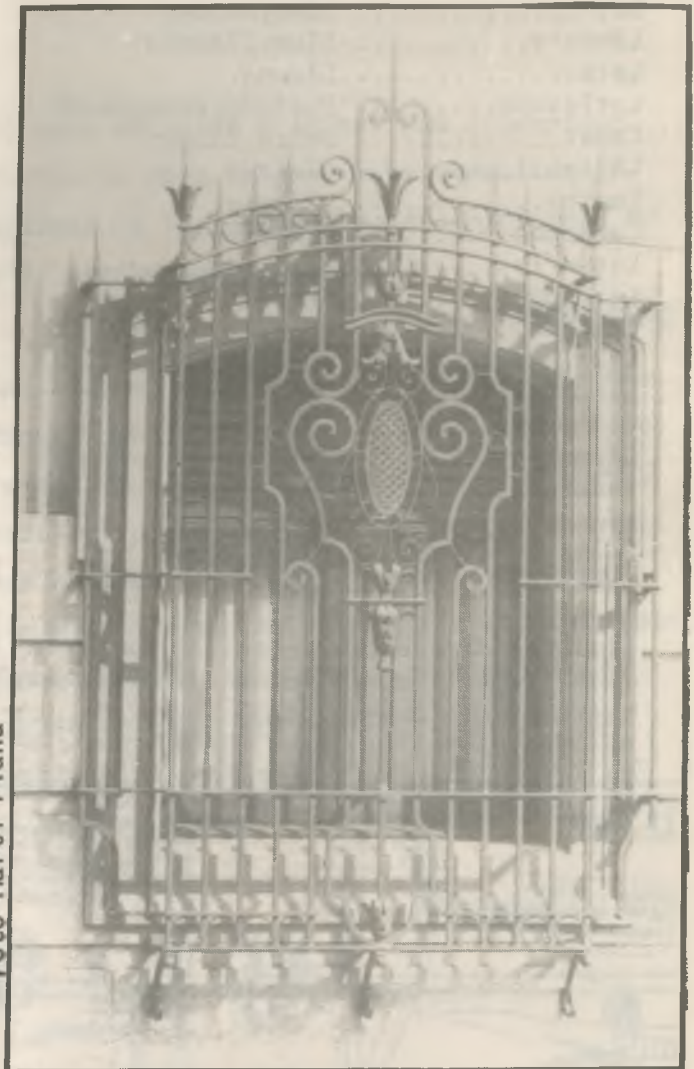
CONCURS PREMIAT AMB LLIBRES
PER VALOR DE 1000 PESSETES

SABEU QUINES SÓN LES RESPOSTES
CORRECTES?

1. Víctor Català, és el pseudònim de...
Caterina Albert, Jaume Bofill, Joaquim Ruyra
2. L'altitud màxima de la comarca de La Selva es troba en el massís del Montseny, en el cim de...
Les Agudes, el Turó de l'Home, el Matagalls
3. El temple de la Sagrada Família de Barcelona és l'obra principal de l'arquitecte...
Lluís Domenech Montaner, Josep Oriol Mestres, Antoni Gaudí
4. La sardana titulada Arbúcies jardí del Montseny, és del compositor local...
Lluís Torres, Fèlix Graells, Francesc Riutalló.

5. Aquesta reixa de la fotografia, a quina casa pertany?

Foto Martí Plana



SOLUCIÓ CONCURS Nº 24

1. Mercè Rodoreda.
2. Bartomeu Llongueras.
3. Dia 9.
4. Aina Moll.
5. Gnes. Carmelites

GUANYADOR

Lluïsa Canudes
Germana Assumpta, 23
Vila

CONFITERIA
CONARBE

Campredó, 12
ARBÚCIES

Cerç Marin e Tramontana

Heus aquí el nom del darrer disc de Josiana, que té l'atractiu de ser cantat en Occità.

Sembla ser que la llengua dels antics trobadors de l'E-dat Mitjana esta travessant una difícil situació, degut al centralisme que està imperant en el país veí; a Occitània, està passant un fenomen ja conegut per qui ha seguit l'evolució de la Nova Cançó: la música folk es converteix en una part, gairebé essencial, per a la conservació de la llengua.

La cançó Occitana s'interpreta en unes condicions pobres... (una guitarrota i anar-hi anant). Ells veuen els cantants catalans com a grans **starts** (fem-ho en anglès que queda prou bé) de la música; només aspiren a donar

conèixer la seva llengua com sigui...

En la presentació del seu disc, Josiana cantà acompanyada per tres guitarres, un acordió i una bandúrria, cal destacar que si bé el local era petit, durant l'actuació no es valgué de micro ni efectes electrònics. La seva veu destacava per sobre de tot, és esquerra i agressiva encara que quan vol sap endolcir-la (em refereixo concretament a **Ballade pour une dame**, l'única escrita en francès).

Cerç Marin e Tramontana és un dels discs que, com a mínim, s'hauria d'escoltar, encara que només sigui per a saber com sona la llengua Occitana.

Teatre al Centre Parroquial.

El grup de teatre Jovenil del Centre Parroquial representarà els dies 27 i 28 de març l'obra **D'aquesta aigua no en beuré**. Es tracta d'una comèdia, original de Josep Ma Folch i Torres. El repartiment és el següent:

Sr. Miron... Jordi Ferragut; Lluís... Pere Ferrer; Pepeta... Pepi Garcia; Sr. Miquel... Francesc Navarro; Sr. Benet... Josep Bonet; Sr. Mirambell... David Merino; Ramon... Ramon Cortès; Sra. Magina... Carme Casals; Sra. Manuela... Mercè Maixenchs; Montserrat... Mercè Iglésies; Gateres... Josep Talleda; Emília... Dolors Cruz.

Director: Dionís Rodriguez
Apuntador: Agueda Garcia
Avisador: Teresa Pujol.

I l'equip col.laborador del Centre.

Guia
d'audicions
de
sardanes

Arbúcies, 1982

24 d'abril Tarda 4	COBLA GENISENCA
8 de maig Tarda 5'30	COBLA GENISENCA
22 de maig Tarda 5'30	COBLA GENISENCA
2 de juny Nit 10	COBLA LLUÏSOS
23 de juny Nit 10	COBLA GENISENCA
30 de juny Nit 10	COBLA GENISENCA
7 de juliol Nit 10	COBLA LLUÏSOS
14 de juliol Nit 10	COBLA GENISENCA

21 de juliol Nit 10	COBLA GENISENCA
28 de juliol Nit 10	COBLA GENISENCA
4 d'agost Nit 10	COBLA LLUÏSOS
11 d'agost Nit 10	COBLA GENISENCA
25 d'agost Nit 10	COBLA GENISENCA
1 setembre Nit 10	COBLA GENISENCA
APLEC DE LA CAPELLA	
25 i 26 setem disab. tarda dium. mati dium. tarda	COBLA GENISENCA GENISENCA C. DE GIRONA

Exposició d'en Martí Pey a Marsella.

El propassat dia vint-i-tres de febrer, s'inaugurà a la "Maison pour Tous Fissiaux" (Casa de Cultura) de Marsella (Occitània) l'exposició del nostre convilata Martí Pey. **Els desastres de la guerra.**

L'exposició que consta de gravats, collages, dibuixos i muntatges fotogràfics, es-

tà inspirada en els famosos gravats de Goya, tingué una gran acceptació tant per la perfecció tècnica emprada en el treball exposat com per la temàtica tan propera a molts dels assistents a l'acte.

L'organització anà a càrrec del Centre Català de Marsella, dins del seguit d'actes culturals que duen a terme els catalans residents a

la capital d'Occitània en aquesta nova represa del seu Centre.

Poguerem comprovar amb satisfacció el gran esforç dels pocs, però fermes catalans de Marsella en favor de la cultura catalana i la seva permanent fidelitat al País, malgrat el seu allunyament forçat de Catalunya.

D. i J.



**CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL
DE GIRONA**

L'ARBÚCIES GUANYA CONVENCENT

Després d'apallissar el Blanes per 5 a 1 en el millor encontre de la temporada, l'equip arbucienc s'assenta definitivament en la zona tranquil·la de la classificació amb 23 punts. Si esportivament l'equip convenc i tot marxa més que bé, econòmicament el club està en una greu situació. El deute actual ja supera el milió de pessetes i, tot i que la junta directiva intenta pal·liar el dèficit fent rifes i altres coses, es fa difícil sortir de l'actual situació degut al alt cost que exigeix la categoria actual.

Jaume Sureda

FUTBOL

PRIMERA CATEGORIA REGIONAL

ULTIMS RESULTATS

Arbúcies, 5 - Blanes, 1
Arbúcies, 4 - Bisbalenc, 0
Bufalà, 2 - Arbúcies, 0
Premià, 3 - Arbúcies, 0
Arbúcies, 4 - Cirera, 0

CLASSIFICACIÓ

1. Viloví 30 punts
2. Calella 28
3. Blanes 27
6. Arbúcies 23

JOVENÍVOLS

RESULTATS

Arbúcies, 6 - Vidreres, 2
Arbúcies, 2 - Lloret, 0
Riudellots, 0 - Arbúcies, 1
Blanes, 1 - Arbúcies, 1
Arbúcies, 4 - Sant Hilari, 0

CLASSIFICACIÓ

1. Arbúcies 33 punts
2. Caldes 26
3. Caçà 22

INFANTILS

TORNEIG DE PRIMAVERA

RESULTATS

Coma-Cros, 1 - Arbúcies, 2
Arbúcies, 4 - Bescanó, 0
Arbúcies, 2 - Sabat, 1
Lloret, 3 - Arbúcies, 0

CLASSIFICACIÓ

1. Lloret 8 punts
2. Arbúcies 6
3. Sabat 4

ALEVINS

RESULTATS

Arbúcies, 1 - Cristinenc, 0
Tossa, 1 - Arbúcies, 5
Arbúcies, 6 - Farners, 2

CLASSIFICACIÓ

1. Tordera 28 punts
2. Hostalric 25
3. Arbúcies 19

ALEVIN ESCOLAR "A"

RESULTATS

Arbúcies, 2 - Bons Aires, 2
Bell-Lloc, 6 - Arbúcies, 2
Arbúcies, 7 - Anglès, 2
Montessori, 1 - Arbúcies, 2
Arbúcies, 6 - Farners, 0

CLASSIFICACIÓ

1. Olot 21 punts
2. Arbúcies 18
3. Bell-Lloc 16

ALEVIN ESCOLAR "B"

RESULTATS

Caçà, 10 - Arbúcies, 1
Arbúcies, 1 - Vidreres, 1
La Pinya, 14 - Arbúcies, 0
Arbúcies, 0 - La Salle, 18
Sporting, 4 - Arbúcies, 1

CLASSIFICACIÓ

1. La Pinya 22 punts
2. Salt 19
3. Penya Sport 18
Arbúcies 2

BENJAMINS

RESULTATS

La Salle, 13 - Arbúcies, 1
Arbúcies, 0 - Farners, 5
Arbúcies, 3 - Caçà, 2
Arbúcies, 5 - Vilartagàs, 1

CLASSIFICACIÓ

1. Farners 16 punts
2. La Salle 12
3. Caçà 8
Arbúcies 6

CARNISSERIA

ARIMANY

F. CAMPRODON, 4 - ARBÚCIES

II CAMPIONAT ESCOLAR COMARCAL

Se celebrà el passat dia 6 de febrer a Arbúcies la primera de les quatre jornades classificatòries del II Campionat Escolar Comarcal d'Atletisme. Les tres restants es disputaran a Caldes, Amer i Santa Coloma de Farners.

La participació de més de 500 corredors, ens demostra que l'esport comarcal gaudeix de bona salut, tot i que la manca de bones instal·lacions és palesa.

A Arbúcies es disputaren tres proves: la de l'esprint i el llançament de pes i de pilota.

Molts arbuciençs es classificaren entre els 20 finalistes de cada prova, cosa que demostra l'èxit aconseguit... sense instal·lacions. Una vegada més voldríem insistir en el tema tot demanant al Sr. Batlle: Jaume, ¿no seria possible de construir una pista d'atletisme? Creiem que actualment és molt necessària.

Jaume Sureda

Ma FARNERS AYMERICH ES classificà a 40 de 400 participants del Campionat de Catalunya de Cross Escolar disputat a Gandesa.

El noi **Josep-Lluís Crespo** es classificà a 14 de la prova d'homes.



Foto Garriga

Molts d'arbuciençs es classificaren entre els 20 primers.

FINALISTES

PES (Alevins)

Noies: Anna Mir, Roser Pons
Nois: Jaume Abella

(Infantils)

Noies: Anna Cuminal
Nois: Lluís Casadesús, Francesc Sànchez, Jordi Roura

(Cadets)

Noies: Maria Roura

ESPRINT (Alevins)

Noies: Dolors Valls, Pietat Alamilla, Anna Llorella, Farners Aymerich, Paquita Giramé, Ma Àngels Moré.

Nois: Joaquim Masferrer, Joan Riumalló, Josep Ma Salvans.

(Infantils)

Noies: Marta González
Nois: Joan Canals, Tomàs Moré, Xavi Hinojo, Xavi Colomer, Jordi Roura

(Benjamins)

Noies: Sandra Higuera, Mari-bel Bohils, Paquita Masferrer
Laura Espel, Susanna Vicens
Nois: Josep Ma Tornés, Jordi Carbonell

PILOTA (Alevins)

Noies: Conxi Garcia
Nois: Josep Roura

(Infantils)

Nois: Lluís Casadesús, Francesc Sànchez, Braulio Ruiz, Jaume Fradera

PERXADA
nº 26

Què és...

L'ESQUÍ DE MUNTANYA

Grup d'animació Xivarri